

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de març de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de l'asseguradora C. SA va interposar demanda, de data 31-5-2005, envers la mercantil A.P. SA, segons la qual sol·licitava la condemna de la defenent a l'abonament de la quantitat que s'interessava en la demanda i a la resolució del contracte de compravenda.

La representació processal de la mercantil defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de data 28-2-2005, en el que, després d'articular excepcions de manca de legitimació activa i de prescripció, demanava que es desestimés la demanda, amb imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 26-9-2007, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: Que ha d'estimar i estima l'excepció peremptòria de manca de legitimació activa de la societat C. SA en relació a la demanda formulada contra la societat A.P. SA, absolent aquesta darrera de les pretensions de la primera i imposant al demandant el pagament de la totalitat de les costes judicials ocasionades per la present causa, amb expressa

inclusió dels honoraris d'advocat i procurador a acreditar en període d'execució de Sentència".

III.- La representació processal de la part agent ha interposat recurs contra la resolució d'instància i, en data 27-11-2007, ha articulat llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels motius continguts en el mateix, demana que es procedeixi a la revocació de la sentència dictada a la instància. Per el contrari, la representació processal de la part recorreguda, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 6-12-2007, sol·licita, en atenció als arguments que s'expliciten, la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part recurrent fonamenta el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, considera que la subrogació de l'asseguradora en els drets del comprador del vehicle li permet exercir qualsevol acció que es derivi de la relació jurídica inicial entre les parts. Afegeix que, junt a aquesta acció, articulava una altra de reclamació de quantitat i, respecte d'aquesta, no es pot negar la legitimació activa de l'asseguradora. En segon terme, considera que tampoc pot prosperar l'excepció de prescripció que s'adduïa, atès que les accions que s'exerciten són de resolució i reclamació de quantitat. I, en darrer terme, en relació al fons del litigi, s'ha de posar de manifest que la única qüestió controvertida fa referència al quantum indemnitzatori, entenent la part recurrent que ha de ser rescabada en l'abonament d'allò pagat.

El primer extrem que ha de ser examinat és el relatiu a l'excepció de legitimació activa, la qual es troba ineluctablement connectada en el present supòsit amb l'àmbit objectiu de la subrogació en els drets i accions per la companyia asseguradora. En aquest ordre d'idees, s'ha d'indicar que la modificació subjectiva del pol actiu de la relació obligatòria pot produir-se de

diferents formes: cessió de crèdit o subrogació. Però que en aquest darrer cas, a diferència de la cessió de crèdit, no es cerca una funció deambulatória del dret personal, sinó que es cerca l'obtenció del reequilibri patrimonial per a promoure la satisfacció del contingut econòmic del dret del nou creditor. En aquestes coordenades, la subrogació, que pot ésser convencional o legal, es caracteritza pel manteniment de la relació obligatòria i es trasllada al nou creditor la posició activa amb les mateixes garanties i privilegis existents.

En consonància amb les anteriors consideracions, s'ha de concloure que el trànsit de la posició activa del contracte de compravenda a la companyia asseguradora, li permet instar les accions que li corresponien al primigeni comprador i no es pot dubtar que, front a l'incompliment de l'obligació principal del venedor, li correspon, al seu criteri, l'exercici de l'acció de compliment del contracte o de resolució del mateix, en ambdós casos amb l'acció de danys i perjudicis.

Per tant, i d'acord amb el que s'ha esmentat, s'ha d'estimar el primer motiu del recurs articulat i analitzar la viabilitat de l'excepció de prescripció, de manera que si la mateixa esdevé refusada s'escaurà examinar el fons del procediment.

II.- Pel que fa a l'excepció de prescripció, la mateixa tampoc pot reeixir. En efecte, no s'està exercitant per la part agent una acció edilícia, amb els terminis de sis mesos o un any, sinó que l'acció que s'articula és la de resolució del contracte de compravenda i d'indemnització dels danys i perjudicis, derivada de la mateixa. I, per tant, esdevé clar que el termini de prescripció és el general de trenta anys, contingut en l'usatge omnes causae, per la qual cosa procedeix també refusar l'esmentada excepció peremptòria de prescripció.

III.- Pel que es refereix al fons de l'afer, com s'indica en el recurs i es desprèn de tot el procés, la única qüestió litigiosa és la que té a veure amb el quantum indemnitzatori. La part agent en el seu escrit de demanda va sol·licitar el pagament de la quantitat de 84.522,10 euros com la quantitat que ella havia abonat al comprador, així com la suma de 4.396,47 euros, en concepte de despeses de transports, pericials i repatriació del vehicle. En l'escrit de rèplica, la part

agent articula una petició, consistent en que si s'entén que el contracte d'assegurances no pot ésser oposat a la part defenent, s'indemnitzi amb el valor venal del vehicle, que es xifra en la quantitat de 60.129 euros.

Respecte de la pretensió indemnitzatòria del valor venal de 60.129 euros, la part defenent entén que esdevé una qüestió nova, introduïda en l'escrit de rèplica i que no pot ésser analitzada. Aquesta Sala no comparteix aquest criteri, tota vegada que no es tracta d'una pretensió que s'articuli i que no tingui relació amb les pretensions exercitades, sinó que havent sol·licitat una condemna superior, entén la part agent que si el criteri que s'acull en funció dels arguments de la defenent és el valor venal, s'indemnitzi en la quantitat inferior, relativa al valor venal del vehicle. I és des d'aquesta òptica que s'ha d'entendre que no existeix mutatio libelli i l'esmentada pretensió pot ésser valorada per la Sala.

Assenyalats els extrems anteriors, consta acreditat que el vehicle va ser considerat com a sinistre total i que l'asseguradora, en funció de la pòlissa d'assegurances, al tenir menys de tres anys d'antiguitat, va indemnitzar al seu assegurat per un valor superior al venal, d'acord amb el clausulat de la pòlissa. Al respecte, convé indicar que el contracte d'assegurança desplega els seus efectes entre l'assegurat i l'asseguradora i que si en mèrits del mateix l'asseguradora procedeix a l'abonament d'una indemnització superior al valor venal, aquesta no pot ésser exigida al venedor. En efecte, exercitada una acció de resolució i de danys i perjudicis, correspon al subrogat demanar al venedor l'import del vehicle sinistrat en el moment de l'accident, atès que fins a aquell moment va ser gaudit pel comprador, amb més els danys i perjudicis que s'han acreditat en l'import de 4.396,47 euros. Per tant, no pot ésser exigida la quantitat amb que s'ha indemnitzat a l'assegurat, però sí el valor venal que el vehicle presentava en el moment del sinistre. I aquesta quantitat és xifra, segons resulta de la prova practicada, en la quantitat de 60.129 euros.

IV.- L'èxit del recurs es tradueix en la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap X). En relació a les costes de primera instància, atès que la complexitat del present afer es derivava de la interpretació de quin fos l'abast de

l'acció subrogatòria i que s'acull una pretensió inferior a la demanda inicialment, aquesta Sala entén adequat no efectuar tampoc imposició de les costes de primera instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de C. SA contra la sentència, de data 27-9-2007, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i revocar la seva part decisòria i estimar la demanda interposada per C. SA contra A.P. SA i declara la resolució del contracte de compravenda que va tenir per objecte el vehicle Mercedes Benz S400 CDI matrícula E-9129 i condemnar a la defenent a l'abonament de les quantitats de 60.129 euros i de 4.396,47. No s'escau efectuar imposició de les costes processals de cap de les instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-